

Lesninger 32. søndag i det alminnelige kirkeår (år A)

1. lesning Visd 6,12–16

De som søker visdommen, finner den

Visdommen er som et strålende lys, den forgår aldri. De som elsker den, får lett øye på den, de som søker den, finner den. Den iler dem i møte som vil lære den å kjenne.

Står noen tidlig opp for å møte den, er det ikke spilt møye: Han finner at visdommen sitter rede ved hans dør. Å vie sine tanker til visdommen er fullkommen klokskap. Den som våker for visdommens skyld, blir snart kvitt sine sorger.

For den går selv omkring og søker dem som er den verd. Den møter dem på veien og åpenbarer seg vennlig for dem; den kommer dem i møte i alt de tenker.

Responsoriesalme Sal 63 (62),2. 3–4. 5–6. 7–8

Omkved: Min sjel tørster etter den levende Gud,
når kan jeg tre frem for hans åsyn?

Gud, du min Gud, deg søker jeg,
min sjel tørster etter deg.
Mitt kjød lengter etter deg
som den uttørrede jord etter regn.

Vis deg i din helligdom,
at jeg kan se din makt og ære.
For din miskunn er bedre enn livet,
min munn skal synge din pris.

Slik vil jeg love deg hele mitt liv,
løfte mine hender og prise ditt navn.
Min sjel mettes som av utsøkte retter,
når tungen jubler din pris.

Jeg kommer deg ihu på mitt leie,
tenker på deg hver nattevakt.
For du er min hjelp.
Jeg jubler i skyggen av dine vinger.

2. lesning 1 Tess 4,13–18

Gud skal føre dem som er sovnet inn i troen på Jesus, sammen med ham

Brødre, vi vil ikke at dere skal være uvitende om de hensovedes skjebne, for at dere ikke skal sørge slik som de andre, de som ikke har noe håp. For like visst som vi tror at Jesus er død og oppstanden, så skal også Gud føre dem som er sovnet inn i troen på Jesus, sammen med ham. [Dette har vi da å si dere som Herrens ord: Vi som lever, som ennå er blitt tilbake når vår Herre kommer, vi skal slett ikke ha noe fortrinn fremfor de hensovede.]

For når befalingen lyder, når erkeengelens røst og Guds basun gir signalet, da skal Herren selv stige ned fra himmelen, og de som er døde i samfunn med Kristus, skal først oppstå; derpå skal vi som ennå lever på jorden, sammen med dem bli båret bort på skyer for å komme Herren i møte der oppe. Og siden skal vi alltid være med Herren. Med disse tanker skal dere oppmuntre hverandre.]

Halleluja Matt 24,42a. 44

Halleluja.

Så våk da!

For Menneskesønnen kan komme i den time dere minst venter det.

Halleluja.

Evangelium Matt 25,1–13

Brudgommen kommer! Ut og gå ham i møte!

På den tid fortalte Jesus disiplene denne lignelsen:

«Himlenes rike kan lignes med ti terner, som kom for å gå brudgommen i møte; og alle hadde sine lamper med. Men fem av dem var uforstandige, og bare fem av dem var kloke. For de uforstandige tok nok lampene, men hadde ikke olje med; de forstandige derimot tok både lampene sine og kanner med olje. Men da brudgommen lot vente på seg, falt de etter hvert i søvn og sov til sist alle.

Da, midt på natten, hørtes et rop: ‘Brudgommen kommer! Ut og gå ham i møte!’ Alle ternene våknet og gjorde lampene sine i stand. Men de uforstandige måtte si til de kloke: ‘La oss få litt olje av dere, for lampene våre slukner.’ Da svarte de som hadde vist seg forstandige: ‘Nei, det blir ikke nok både til oss og til dere; dere må gå til kjøpmannen og hente noe selv.’

Men mens de var borte for å kjøpe, kom brudgommen, og de som var rede, gikk sammen med ham inn til bryllupsfesten. Så ble døren lukket. Senere kom også de andre ternene og ropte: ‘Herre, herre, lukk opp for oss!’ Men han svarte: ‘Jeg har bare dette å si dere: Jeg vet ikke hvem dere er.’ Våk derfor – for dere kjenner hverken dagen eller timen.»